

CONVENIO DE COLABORACIÓN ENTRE A AXENCIA DE TURISMO DE GALICIA E O CONCELLO DE PARADA DE SIL PARA A CONSTRUCCIÓN DUNHA LIÑA DE BAIXA TENSIÓN PARA SUBMINISTRACIÓN ELÉCTRICA Ó MOSTEIRO DE SANTA CRISTINA

O xerente de Turismo de Galicia

DECLARA:

Que esta Axencia Turismo de Galicia formalizou co Concello de Parada de Sil o instrumento convencional arriba referido por un período de vixencia que abrangue dende o día da súa sinatura ata o 31 de decembro de 2025.

Que o instrumento convencional ten por obxecto establecer as bases de colaboración entre a Axencia de Turismo de Galicia e o Concello de Parada de Sil para a construción dunha liña de baixa tensión para subministración eléctrica ó mosteiro de Santa Cristina.

Que existe converxencia de intereses entre as entidades asinantes en orde á consecución obxecto referido.

Que o instrumento convencional que se pretende asinar se **fundamenta** no seguinte:

Primeiro.- A Axencia de Turismo de Galicia, en virtude do disposto no artigo 9 dos seus estatutos, aprobados polo Decreto 196/2012, do 27 de setembro, é a entidade pública instrumental do sector público autonómico de Galicia á que lle corresponde o impulso e execución da política turística da Xunta de Galicia en relación coa promoción da calidade e a innovación, o desenvolvemento, mellora, información e difusión do sector turístico galego, potenciando a devandita oferta, mediante a comercialización, información e difusión do produto turístico da Comunidade Autónoma de Galicia.

Para lograr esta finalidade a Axencia de Turismo de Galicia acomete, no ámbito das súas competencias, un decidido apoio á promoción e fomento do sector turístico de Galicia a través daquelas accións que lle permiten acadar os seus obxectivos.

Segundo.- o Concello de Parada de Sil, no intento da posta en valor do patrimonio cultural

existente e co fin de dalo a coñecer ás persoas visitantes e peregrinas que recibe, propón a execución de actuacións de recuperación e mantemento en correcto estado de conservación de diferentes bens de interese patrimonial, de xeito que as condicións nas que se atopen sexan acordes co medio onde se emprazan.

O mosteiro beneditino de Santa Cristina de Ribas de Sil, enclavado nun espectacular e grandioso lugar á beira do río Sil, no souto de Merilán, por debaixo do monte Varona, constitúe un dos grandes fitos monumentais e espirituais da Ribeira Sacra, de máximo interese desde o punto de vista histórico-artístico, arquitectónico e ambiental.

As orixes da comunidade monástica de Santa Cristina son imprecisas. Como noutros centros monásticos fundados ao abeiro das encaixadas ribeiras do curso final do río Sil, salpicadas de restos de antigos asentamentos relixiosos de carácter ascético, posiblemente foi considerado inicialmente como un centro eremítico, transformándose posteriormente nun cenobio. Aínda que non sobreviva ningún vestixio arquitectónico ou epigráfico do edificio orixinal, quedan testemuños certos da presenza do mosteiro en época prerrománica, e as primeiras mencións documentais datan de finais do século X.

O coto xurisdicional do mosteiro de Santa Cristina chegaba ata o cume de Cabeza de Meda, con dominio sobre un amplo tramo do río Sil. As características propias do espazo xeográfico do dominio condicionaron as bases económicas e os fundamentos da vida material do mosteiro; a altitude e o escarpado de moitos dos seus terreos, non aptos para un óptimo desenvolvemento da agricultura, serían compensados coa explotación de espazos incultos dedicados a produtos distintos, como a vide ou os castiñeiros (que aínda hoxe configuran a incomparable paisaxe do contorno monástico) así como co aproveitamento dos ricos recursos fluviais. A mención na documentación medieval da existencia de numerosas granxas e centros de recolección das colleitas, onde se recibían todas as rendas e décimos, evidencian a bonanza económica do mosteiro, que se inicia no século XII coas cartas de aforamento de cesión de terras e propiedades ao campesiñado a cambio do pagamento de rendas, ao tempo que o mosteiro recibe a concesión de importantes privilexios reais e a protección papal.

Co transcurso do tempo, e despois de séculos de decadencia, en 1508 o mosteiro de Santa Cristina pasa a depender en calidade de priorado do mosteiro de Santo Estevo de Ribas de Sil, circunstancia que será determinante do seu declive, definitivo no século XIX coa Desamortización

e o seu paso a mans de particulares que o destinan a granxa de labor.

A fábrica monástica de Santa Cristina de Ribas de Sil está formada polo templo románico e unha serie de dependencias distribuídas en dous corredores cubertos, ao redor do patio claustral. A igrexa do mosteiro, expoñente da evolución das tendencias e cambios estilísticos que se dan cita nos últimos anos do século XII e principios do século XIII, constitúe un magnífico expoñente do esplendor arquitectónico do románico galego e da importancia da labor escultórico dos mestres medievais que traballaron na súa fábrica. Presenta unha nave única, con cruceiro destacado e tres ábsidas semicirculares na cabeceira. O primitivo corpo románico da nave (probablemente destruído) foi substituído por unha nave máis estreita no primeiro terzo do século XIII, o que xustifica o cambio de estilo cara ao gótico.

A torre do campanario da igrexa conforma un elemento arquitectónico de singular interese, e resulta absolutamente excepcional nas construcións do proto-gótico galego pola súa situación integrada na ala norte do claustro.

Polo que respecta á imaxinaría conservada, destaca unha talla manierista do apóstolo San Pedro, de fins do século XVI, así como os retablos barrocos que amosan o enriquecemento do templo no século XVIII, e cuxa retirada en 1990, durante as obras de restauración da igrexa, permitiu a contemplación das pinturas murais preexistentes, datadas a mediados do século XVI.

En canto ás dependencias do antigo mosteiro de Santa Cristina de Ribas de Sil, estas conforman coa igrexa a típica disposición beneditina en ángulo recto, conservándose a primitiva portada románica que hoxe serve de entrada ao claustro.

Os espazos medievais do mosteiro, constituídos por un claustro que comunicaba as distintas estancias comúns, desapareceron en época moderna, como parte da reforma do edificio emprendida no século XVI, tras a súa incorporación a Santo Estevo, e foron substituídos por dous funcionais corredores cubertos dispostos en ángulos sen pechar. Na dependencia anexa á igrexa, habilitada para sancristía, consérvanse pinturas murais do século XVIII, coa representación do escudo de Santo Estevo, que se suman ás do interior da igrexa, de notorio sabor popular.

Desde o ano 2009 o mosteiro de Santa Cristina de Ribas de Sil ten a consideración de ben de interese cultural por tratarse dun dos inmobles máis sobranceiros do patrimonio cultural de Galicia.

Terceiro.- O Concello de Parada de Sil proxecta a construción dunha liña de baixa tensión, en condución subterránea, desde a aldea de Castro ata a parcela na que está situado o mosteiro, co obxecto de dotar de subministración de enerxía eléctrica ó mosteiro de Santa Cristina e a outras posibles instalacións na súa contorna.

Preténdese instalar un Centro de Transformación elevador na saída da aldea de Castro para que non se produza unha caída de tensión elevada debido á lonxitude da liña. No Centro de Transformación realizarase un aumento da tensión, pasando de 400 voltios (V), que é a tensión da rede de distribución existente, ata os 960V, que será a tensión á que se realice o transporte de enerxía. O transporte de enerxía de 960V realizarase ata un novo transformador reductor, que se pretende instalar nas proximidades do mosteiro, que reducirá a tensión a 400V en trifásico, ós que se realizará a alimentación ós equipos eléctricos.

Con estas actuacións quérese potenciar un elemento patrimonial do concello, favorecendo o uso e goce do entorno por parte de veciños e visitantes, revalorizando o patrimonio e fomentando o turismo patrimonial como un instrumento de reequilibrio territorial, o que supón a posta en valor turístico da citada infraestrutura.

Que os intereses converxentes das partes asinantes exclúen o ánimo de lucro, e non poden satisfacerse axeitadamente mediante a celebración dun contrato dos contemplados na Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as Directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, de 26 de febreiro de 2014, ou doutro instrumento alleo á natureza estritamente convencional.

En atención ao exposto, e a fin de dar cumprimento ao preceptuado no artigo 15.2. da Lei 1/2016, de 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, estímase xustificado o recurso á sinatura do instrumento convencional que se pretende, con exclusión doutras figuras.

E para que conste, asínase esta memoria, en Santiago de Compostela

O xerente de Turismo de Galicia

Antonio Casas Calviño

